

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Firma Comercială de Producție „Pegas” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de Iurie Ionița,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Firma Comercială de Producție „Pegas” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea restituirii sumei de bani percepută ilegal ca taxă vamală și încasarea taxei de stat,
împotriva deciziei din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 06 iunie 2017, FCP „Pegas” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru privind obligarea de a restitui în contul reclamantului suma de bani percepută ilegal ca taxă vamală în cuantum de 46 845,10 de lei și încasarea taxei de stat în sumă de 1405,35 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 31 octombrie 2016 a importat în Republica Moldova de la compania Pommerania Gewurze GMBH, Germania, mărfuri în sumă de 260 250,57 de lei, fapt ce se confirmă prin declarația vamală nr. 3029172250 din 31 octombrie 2016. Ulterior, a fost obligat de către Biroul Vamal Centru să achite taxa vamală în cuantum de 39 037,58 de lei și TVA în sumă de 7807,52 de lei, iar în total a fost achitată suma de 46 845,10 de lei, fapt ce se confirmă prin certificatul contabil al întreprinderii din 18 aprilie 2017. Considera că perceperea acestei taxe este neîntemeiată și ilegală.

A indicat reclamantul că prin Legea nr.112 din 02 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial nr.185-199 din 18 iulie 2014, a fost ratificat Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014.

Conform prevederilor art. 147 alin. (1) și anexa nr. XV alin. (1) al Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, în vigoare din 18 iulie 2014, fiecare parte reduce sau elimină taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte, în conformitate cu anexa XV la prezentul acord și părțile elimină toate taxele vamale pentru mărfurile originare din cealaltă parte, începând cu data intrării în vigoare a prezentului acord.

A menționat reclamantul că potrivit art. 27 alin. (3) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 - XIII din 20 noiembrie 1997, facilitățile tarifare se acordă în modul prevăzut de legislație și de acordurile internaționale la care R. Moldova este parte. Astfel, din considerentele enunțate și în temeiul Acordului de Asociere menționat că, mărfurile originare din Uniunea Europeană urmează a fi importate în R. Moldova fără perceperea taxelor vamale, cu referire la cazul reclamantului importul mărfurilor la declarația vamală indicată s-a efectuat din țara de origine a acestor mărfuri - Germania.

Relatează că la 07 decembrie 2016 pentru înlăturarea ilegalităților și elucidarea tuturor circumstanțelor pe acest caz, FCP „Pegas” SRL a înregistrat la Biroul Vamal cererea sub nr. 9062, prin care a solicitat restituirea taxei vamale achitată în temeiul declarației vamale nr.3029172250 din 31 octombrie 2016.

Prin răspunsul nr.2682 din 07 martie 2017 Biroul Vamal Centru a informat compania FCP „Pegas” SRL despre faptul că cererea privind restituirea taxei vamale nu poate fi acceptată și admisă din motivul completării certificatului de origine Eur 1 nr. L 467212 din 23 noiembrie 2016, adică în certificatul de origine Euro 1 indicat, s-a efectuat o rectificare a datei completării certificatului din „22” în „23”. Reieșind din răspunsul Biroului Vamal, la 03 mai 2017 FCP „Pegas” SRL a înregistrat la Serviciul Vamal cererea prealabilă nr. 95/17 prin care a solicitat restituirea sumei de 46 845,10 de lei, percepută ilegal de către organul vamal.

Prin răspunsul nr. 28/11-6435 din 17 mai 2017, Serviciul Vamal a specificat că cererea menționată rămîne fără examinare ca fiind depusă tardivă.

Consideră reclamantul ca fiind eronată și fără relevanță invocarea de către Biroul Vamal Centru în răspunsul său la cererea prealabilă a prevederilor art. 289 Cod vamal, potrivit căruia actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acțiunii/inacțiunii. Or, acțiunea de judecată este întemeiată pe prevederile legii materiale cuprinse în art. art. 8, 14, 1398 din Codul civil, adică la capitolul procedurii contencioase generale, unde ca obiect îl constituie restituirea sumelor bănești percepute ilegal.

Cu referire la motivul prin care Biroul Vamal Centru a respins certificatul Euro prezentat la acest import, a menționat că potrivit pct. 1 din notele la anexa III, Protocolul II al Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statelor membre ale acestora, pe de altă parte, certificatul nu trebuie să conțină ștersături sau adăugiri. Eventualele modificări aduse trebuie să fie efectuate prin tăierea cu o linie a datelor eronate și adăugarea, după caz, a corectărilor necesare. Orice modificare astfel operată este aprobată de către persoana care a completat certificatul și vizată de autoritățile vamale.

Opinează reclamantul că motivul invocat de către Biroul Vamal Centru, este unul declarativ or, la caz se constată că în textul certificatului de origine Eur 1 nr. L

467212 din 23 noiembrie 2016, există o corectare nesemnificativă cu privire la data certificatului, cifrele eronate fiind tăiate cu o linie, corectarea fiind aprobată de către persoana care a eliberat certificatul, adică modificarea s-a efectuat în strictă corespundere cu pct.1 din notele la anexa III, Protocolul II al Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statelor membre ale acestora, pe de altă parte.

Astfel, susține că în pofida faptului că marfa importată este originară din Uniunea Europeană, pîrîtul neîntemeiat și ilegal se eschivează de la restituirea sumei percepute ilegal de la FCP „Pegas” SRL cu titlu de taxe vamale, sub un pretext neîntemeiat de completare neconformă a certificatului de origine Eur 1 nr. L467212, deoarece prin asemenea acțiuni și prin refuzul nejustificat de restituire a sumei nominalizate, Biroul Vamal Centru atentează asupra patrimoniului reclamantului.

Consideră că acțiunile pîrîtului, cît și răspunsul acestuia nr. 2682 din 07 martie 2017 și nr. 28/11-6435 din 17 mai 2017 ca fiind neîntemeiate. În condițiile publicării Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statelor membre ale acestora, pe de altă parte, în Monitorul Oficial nr.185-199 din 18 iulie 2014, se consideră acest acord intrat în vigoare și mărfurile originare din Uniunea Europeană urmează a fi importate fără perceperea taxelor vamale.

Reclamantul a prezentat explicații (f.d. 72-75, vol. I), prin care a menționat că reprezentantul Biroului Vamal Centru în poziția sa expusă prin referință, se axează și argumentează prin două motive de respingere a acțiunii, primul motiv - precum că FCP „Pegas” SRL urma să depună acțiunea în procedura contenciosului administrativ, al doilea motiv - precum că certificatul de origine Euro 1, prezentat la importul mărfurilor din 31 octombrie 2016, nu este conform cerințelor prevăzute în pct.1 note la anexa III Protocolul II a Acordului de Asociere între R. Moldova și Uniunea Europeană, fiind completat neconform.

Cu referire la primul motiv, invocat de către pîrît, privind necesitatea examinării prezentei acțiuni în procedura contenciosului administrativ, FCP „Pegas” SRL îl considera absolut incorect și eronat. Referitor la al doilea motiv, invocat de reprezentantul Biroului Vamal, obiecția asupra pct. 11 privind completarea neconformă a certificatului de origine Euro 1 nr. L 467212 din 23 noiembrie 2016, și anume că certificatul în cauză nu trebuie să conțină ștersături sau adăugiri, iar eventualele modificări dacă și au avut loc se efectuează de către persoana care a completat certificatul Euro 1 și vizată de autoritățile vamale din țara exportatoare, considera și acest motiv ca fiind neîntemeiat, fără a se ține cont de întregul conținut al certificatului de origine Euro 1.

Astfel, reclamantul a precizat că pct. 11 al certificatului cu certitudine reprezintă compartimentul care se completează numai de către autoritatea vamală din țara exportatoare și unde numai lucrătorul vamal este în drept de a certifica și a aproba corectitudinea declarației, a documentului de export. Respectiv, în mod legal, pct. 11 din certificatul de origine Euro 1 se completează în exclusivitate numai de către autoritatea vamală a țării de export și ca urmare orice operare a datelor, inclusiv corectarea sau modificarea acestor date la pct. 11 ține de competența exclusivă a organului vamal. La caz, cu referire la modificarea datei din certificatul Euro 1 nr. L 467212 din 20 octombrie 2016 supus examinării, cu certitudine se constată că tăierea datei de „22” cu o linie din pct.11 a certificatului de origine Euro 1, constituie o modificare neesențială, însă cel mai important și cert este faptul că această

înlocuire a datei s-a efectuat absolut corect de către autoritatea vamală germană care și este împuternicită de a aproba, completa, modifica documentul de export în cauză, deoarece anume acestei autorități vamale îi aparține în exclusivitate acest drept, fapt care a și fost confirmat suplimentar prin semnătura și ștampila organului vamal aplicată la această modificare din pct. 11 al certificatului.

A reiterat reclamantul că corectarea datei la certificatul de origine Euro 1 nr. L 467212 din 23 noiembrie 2016, s-a efectuat în strictă corespundere cu norma de drept enunțată a Acordului de asociere de către autoritatea împuternicită cu astfel de drepturi de a completa și autoriza acest punct, fără careva abateri, iar obiecția Biroului Vamal Centru expusă în referință este absolut neîntemeiată.

Prin hotărîrea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de FCP „Pegas” SRL și s-a dispus restituirea de către Biroul Vamal Centru în contul FCP „Pegas” SRL a sumei percepute în calitate de taxă vamală în mărime de 46 845,10 de lei și a sumei în mărime de 1 405,35 de lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea acțiunii (f.d.88, vol. I).

Prin decizia din 12 septembrie 2018 a Curii de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Biroul Vamal Centru, casată hotărîrea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și remisă cauza la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f.d.131-137, vol. I).

Prin încheierea din 18 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de repunere în termen a prezentei acțiuni.

S-a admis excepția de tardivitate formulată de reprezentantul pârâtului Biroul Vamal Centru, ca fiind întemeiată, fiind dispusă respingerea ca tardivă a cererii de chemare în judecată înaintată de FCP „Pegas” SRL (f.d.182-186, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2019, a fost admis recursul declarat de FCP „Pegas” SRL, anulată încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2019, cu remiterea cauzei în instanța competentă pentru judecare.

La 26 iulie 2019, FCP „Pegas” SRL a depus cerere privind concretizarea acțiunii, în care a reiterat cerințele formulate prin cererea de chemare în judecată, suplimentar invocând că acțiunea se bazează pe prevederile articolelor 20, 206 alin. (1), lit. c), 224 alin. (1) lit. c), 257 alin. (1), art. 258 alin. (3) din Codul administrativ (f.d. 214-217, vol. I).

Prin hotărîrea din 30 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de FCP „Pegas” SRL, cu impunerea Biroului Vamal Centru să restituie în contul FCP „Pegas” SRL a sumei de bani percepute ilegal ca taxă vamală în cuantum de 46 845,10 de lei.

În susținerea concluziei sale instanța de judecată a invocat că modificarea datei din certificatul Eur.1 nr.L 467212 din 23 noiembrie 2016, anume corectarea cifrei „22.1”, data înscrisă ulterior „23 noiembrie 2016”, a fost efectuată în conformitate cu prevederile Acordului bilateral, Acordului de asociere între R. Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles pe 27 iunie 2014, prin tăierea cu o linie a datei eronate „22.1” și adăugarea corectă a datei „23.11.2016”, corectarea fiind aprobată de către persoana care a completat certificatul, prin semnătura evidentă în rubrica respectivă a certificatului, prin vizarea de către autoritățile vamale din țara de eliberare.

Astfel, temei pentru nerestituirea sumei, nu există, iar acțiunile organului vamal, nu pot fi reținute ca fiind compatibile cu principiul legalității, care instituie o obligație de a activa în conformitate cu legea și actele normative. În acest sens, instanța de judecată a subliniat că legiuitorul a prevăzut că controlul legalității actelor administrative individuale emise de către organul vamal, aparține instanțelor judecătorești.

A concluzionat instanța de fond asupra temeiurilor de fapt și de drept pentru restituirea în contul FCP „Pegas” SRL a sumei de bani percepute ilegal ca taxă vamală în cuantum de 46 845,10 de lei.

Prin încheierea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a dispus restituirea din bugetul de stat în bebeficiul FCP „Pegas” SRL, a sumei de 1405, 35 de lei, achitată cu titlu de taxă de stat.

Manifestând dezacordul cu hotărârea instanței de fond, în termenul prevăzut de lege, Biroul Vamal Centru, la 06 iulie 2020 a depus cere de apel nemotivată, iar la 07 august 2020 cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe din 30 iunie 2020, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Biroul Vamal Centru, casată integral hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu adoptarea unei decizii noi prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de FCP „Pegas” SRL împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea restituirii sumei de bani percepută ilegal ca taxă vamală și încasarea taxei de stat.

În motivarea deciziei, Curtea de Apel Chișinău a indicat că prima instanță a ajuns la concluzie greșită că pretențiile formulate de FCP „Pegas” SRL față de Biroul Vamal Centru urmau a fi admise, întrucât modificarea datei din certificatul Eur.1 nr.L 467212 din 23 noiembrie 2016, și anume corectarea cifrei „22.1”, data înscrisă ulterior „23.11.2016”, a fost efectuată în conformitate cu prevederile Acordului bilateral, Acordului de asociere între R. Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles pe 27 iunie 2014, prin tăierea cu o linie a datei eronate „22.1” eronate și adăugarea corectă a datei „23.11.2016”, corectarea fiind aprobată de către persoana care a completat certificatul, prin semnătura evidentă în rubrica respectivă a certificatului, prin vizarea de către autoritățile vamale din țara de eliberare.

A mai indicat instanța de apel că prima instanța nu a ținut cont de faptul că certificatul Eur 1 nr. L 467212 se eliberează de exportator, iar autoritățile vamale din țara de referință (la caz Germania) nu mai trebuie să vizeze certificatul eliberat de exportator. Respectiv, în circumstanțele în care în certificatul nr. Eur 1 nr. L 467212 au fost efectuate careva modificări, inclusiv și în rubrica nr. 11 „Aprobarea organului vamal”, la caz fiind corectată data din „22” în „23”, destinatarul FCP „Pegas” SRL pentru a beneficia de scutirea de taxa vamală urma să se adreseze către persoana care a completat certificatul nr. Eur 1 nr. L 467212, la caz exportatorul Pommerania Gewurze GmbH, cu o solicitare de aprobare a modificării (corectării) operate în certificatul nominalizat, așa cum prevede pct. 1 note la anexa III, Protocolul II a Acordului de Asociere. Careva acțiuni în acest sens nu au fost însă întreprinse de reclamant, ultimul solicitând de fapt scutirea de la taxa vamală în baza

unui certificat care nu întrunește condițiile stabilite de Acordul de Asociere, la care face trimitere reclamantul.

Colegiul a menționat că, instanța de fond a constatat existența unui prejudiciu în lipsa unui act administrativ emis de organul vamal, precum și în lipsa unei acțiuni ilegale din partea organului vamal, prin care s-ar fi adus prejudiciu intimatului. Astfel, la vămuirea mărfurilor introduse pe teritoriul R. Moldova se efectuează anumite plăți obligatorii, convenite Bugetului Public Național, iar restituirea plăților achitate în plus se face în modul stabilit de legislație. Faptul că certificatul de origine nr. Eur 1 nr. L 467212, prezentat organului vamal de către reclamant, nu întrunește condițiile prevăzute de Acordul de asociere și nu acordă acestuia dreptul de a beneficia de scutirea de taxa vamală, nu poate fi imputat organului vamal.

Astfel, instanța de apel a reiterat că FCP „Pegas” SRL nu i-a fost refuzat în scutirea de la taxa vamală, doar că s-a solicitat prezentarea certificatului Eur 1 nr. L 467212, completat cu respectarea pct. 1 note la anexa III, Protocolul II a Acordului de Asociere, astfel încât, la prezentarea documentului respectiv întocmit potrivit rigorile legale, autoritatea vamală ar fi purces la restituirea taxei vamale în condițiile constatării unei plăți neîntemeiate.

La 08 februarie 2021, FCP „Pegas” SRL, reprezentată de Iurie Ionița, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie menținută hotărârea instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că au fost încălcate și aplicate eronat normele dreptului material și că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și au fost apreciate arbitrar materialele cauzei.

A menționat recurentul că la examinarea cauzei în prima instanță, instanța de judecată absolut corect a identificat obiectul litigiului, a dat o interpretare obiectivă situației litigioase și a adoptat o soluție justă reieșind din probele administrate în ansamblu și normele legii aplicabile litigiului, impunând legal Biroul Vamal Centru la o acțiune de restituire a sumei de bani percepute ilegal ca taxă vamală. Suma achitată Biroului Vamal în mărime de 46 845,10 de lei constituie o acțiune de impunere la achitarea unei taxe vamale ilegale, care contravine Acordului de Asociere între R. Moldova și Uniunea Europeană și statele membre ale acestora.

Susține că în temeiul Acordului de asociere menționat, mărfurile originare din Uniunea Europeană incontestabil urmează a fi importate în R. Moldova fără perceperea taxelor vamale. Această circumstanță referitoare la acordarea facilităților tarifare privind scutirea de taxă vamală la import a fost elucidată pe deplin de către prima instanță în hotărârea sa, care a reținut ca fiind pertinente cazului aceste prevederi legale ale Acordului de asociere și ale Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 - XIII din 20 noiembrie 1997.

A indicat recurentul că, Biroul Vamal Centru nu a indicat în cererea de apel nici un argument plauzibil, or pretinsele argumente expuse și în prima instanță precum, că Certificatul de origine Euro 1 prezentat la importul de mărfuri din 31 octombrie 2016 nu este conform cerințelor prevăzute în pct. 1 note la anexa III Protocolul II al Acordului de Asociere fiind completat neconform deoarece conține ștersături, constituie un motiv inventat și expus absolut eronat și neîntemeiat de către intimat.

Invocă recurentul că modificarea datei din certificatul Euro 1 nr. L 467212 din 20 octombrie 2016 supus examinării, cu certitudine se constată, că tăierea datei de

„22” cu o linie și înlocuirea ei cu data de „23” din pct. 11 a certificatului de origine Euro 1, constituie o modificare neesențială, însă cel mai important și cert este faptul că această înlocuire a datei s-a efectuat absolut corect de către autoritatea vamală germană care și este împuternicită de a aproba, completa, modifica documentul de export în cauză, deoarece anume acestei autorități vamale îi revine și îi aparține acest drept, fapt care a și fost confirmat suplimentar prin semnătura și ștampila organului vamal aplicată la această modificare din pct. 11 al certificatului Euro 1.

Relatează recurentul că prima instanță a emis o hotărâre legală și a reținut faptul că modificarea datei efectuată de către Autoritatea Vamală a țării de export se încadrează în limitele normelor stabilite de pct. 1 din Notele la Anexa III, Protocolul II al Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statelor membre ale acestora, pe de altă parte, certificatul nu trebuie să conțină ștersături sau adăugiri.

Opinează că instanța de apel prin decizia sa a admis un abuz și o acțiune arbitrară a Biroului Vamal Centru, care contravine unui Acord internațional și care lezează grav drepturile și interesele legitime ale recurentului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat la data de 19 ianuarie 2021 decizia contestată în prezența reprezentantului FCP „Pegas” SRL, Iurie Ionița.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că FCP „Pegas” SRL, reprezentată de Iurie Ionița, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 08 februarie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 25 martie 2021, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de FCP „Pegas” SRL, reprezentată de Iurie Ionița, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ,

completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Firma Comercială de Producție „Pegas” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de Iurie Ionița, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh